

GAZETĂA TRANSILVANIEI.

„Gazetă“ ese de 2 ori; Joi și Dumineacă, Foi, cându concedu ajutoriale. — Pretiul: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tiere estene 12 fl. v. a. pe unu anu seu $2\frac{1}{2}$ galbini mon, sunatioria.

Anul XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Petru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 10.

Brasovu 18|6 Februarie

1877.

Resultatele revoluției slavilor meridionali.

(Capetu.)

Dupa noi, folosile si bunatatile salutarie cate voru resulta din aceste afaceri bellice atatu in celu mai de aprópe venitoriu, catu si pe seculi inainte, nu se potu aseména cu nici o avere pa-mentésca. Sunt nenumerate, sunt secularie incercările Europei intregi de a inbländi tirani'a mohamedanilor catra populatiunile christiane, déra totu ce s'a potutu castiga dela ei in favórea humanitatiei, a fostu totudeauna prin arme, asia in Ungari'a, in Romani'a, in Serbi'a, Greci'a, Muntenegru, Siri'a, Armeni'a etc. Dela 1839 incóce chiaru sultanii Abdul Medgid si Abdul Azis cu barbatii loru de statu că Resid, Ali, Fuad s. a. provocati si totu-odata ajutati de Europ'a s'au incercat se asigure locuitoriloru imperiului unu gradu óre care de securitate si de libertati publice prin hati-sierife si hat-humaiume, seu cumu amu dice in Austri'a, patente imperatesci. Prin acelea patente sultanii nu ca marginea drepturile mohamedanilor, déra largea numai lanturile celorulalte popóra, că se le pórte mai usioru, buna-óra cumu facea la noi imperatii pana in a. 1848. Mohamedanii respundeau la acele patente cu maltratare si mai barbara si apoi cu rebeliuni sangeróse. Sciti ca spahii, adeca aristocratii din Bosni'a, dela pacea de Parisu incóce au rebelat de vre-o trei ori si numai cu óste imperatésca si prin vecinii loru munte-negrini au fostu infrenati de joi pana mai apoi. Aristocrati'a seu déca mai voiti, oligarchi'a mohamedana nici odata nu a voituz scia de reforme humanitarie, prin urmare nici de patentele sultaniloru tientorice la reforme in sensu europénu. Spahii si toti birocratii turcesci in casulu' celu mai bunu facea cu hati-sierifele chiaru asia, cumu se intemplá in Ungari'a si Transilvani'a pana in a. 1848 cu patentele si cu rescriptele imperatesci, le punea la frunte, se inchiná loru cu devotiu, apoi decidea se se asiadie in archivu, seu se se faca perduite; in alte casuri se intemplá ceea ce atinseramai susu: rebellá in contra sultanului, macelá nu numai pe crestini, ci si pe soldatii lui. In acea stare a lucruriloru cändu nici Europ'a nu mai potea seu nu voieá se apere pe poporale christiane, erá lucru celu mai firescu, că acelea se incepa a medita la mediulóce de salvare, se ajunga a se ocupá de idea solidaritatiei mai antai pe terenul religiosu, mai tardiú si pe alu nationalitatiei.

Acele idei, ajunse si in peninsul'a balcanica la oresicare maturitate, s'au incorporat, că se dicemus asiá, si au produsu aceea ce veduramu; lupt'a cea mai crancena pentru existentia. „Se ne ajutamai noi pe noi“, disera slavii, „că se ne ajute si Ddieu“, adeca precum dicu mai totudeauna francesii. „Secolul nostru este alu nationalitatiloru, care nu voru pauza, pana nu'si voru ajunga pe deplinu scopulu loru, adeca libertate perfecta individuala, si autonomia nationale“. Acestu adeveru ilu cunoscu si lu afirma astadi cei mai renumiti barbati de statu ai Europei occidentale, si mai adaugu totu ei, ca pana cändu acestu principiu sublime si salutariu nu va reusi prete totu, Europ'a nu va ave ani de pace

si prosperitate. Acésta doctrina prefacuta astadi in dogma politica o cunoscu si slavii meridionali că si noi toti, ea li s'a prefacutu in meduva si sange. Numai din acéste fapte complinete ne potemu esplica interventiunea unanimă a poterilor europeeni in favórea popóraloru christiane, ca-ci de si acelea poteri voru fi diferiti in gradulu de libertati si de autonomia ceruta dela turci in favórea christianiloru, in principiu inse vediuramu, ca s'au invoit u toté asia, catu in acestu respectu s'a desbinut si departat de Europ'a unu singuru poporu maghiarii. Asia déra castigulu slavilor meridionali este pana acumu, ca:

Ei au datu espressiune solidaritatiei loru nationale cu armele impunante, că Europ'a se cunoscă in fine, ca ei existu si ca sunt prea decisi se existe că natiune autonoma si se si-o apere pana la extremitate, cu ori ce pretiu.

S'au exercitat pe campulu sangelui in artea belica, de care au necessitate absoluta, déca volescu se existe; de aceea scól'a crunta ce facura le va fi de folosu immensu pe viitoru.

Au demascat si datu pe facia perfidi'a turcesca, aratandu lumei, ca port'a otomana cu promisiunile si engagementele sale au portat de nasu totudeauna pe diplomacia si pe cabinetele europene.

Au datu principiului nationalitatiei valóre si mai mare decat avuse elu pana acilea prin aceea, ca au convinsu pe poporale europene, cumu ca acelu principiu sacru a strabatutu si la slavii meridionali, prin urmare ca elu nu este numai proprietatea popóraloru ultracivilisate.

Au datu Europei ocasiune minunata, că se cunoscă bine, cumu intielege poporulu maghiaru libertatea si nationalitatea.

Au paralisat si óre-si-cumu desarmat multe antipathii europene si au reversat lumina mare preste actual'a stare a poporaloru supuse sultanului, că Europ'a se védia curat si se judece dreptu, era nu dupa informatiuni perfide. In fine

Au strimtorat pe port'a otomana, că spre a scapa de interventiuni straine, se proclame ea in-sasi una constitutiune compilata din modeluri europene, din care Orientale intregu pote se traga mai tardiul folose immense, ca-ci de si acea constitutiune are cateva carlige detestabili, copiate dela vecini, sparge inse chiaru foru voi'a auctoriloru ei, cale larga catra libertate, ca-ci da poporaloru ocasiune de a esi din letargia nutrita prin tirania de mai inainte, de a cugetá si a'si comunica ideile.

Aceste consideratiuni ale nóstre apucaseramai a le scrie cu trei dile inainte de a ne veni si noue scirea despre nou'a catastrofa din Constantinopole; cu toté aceste nu avemu causa de a retrage nimicu din ele, ci din contra, reactiunea turcesca ne confirma si mai multu in parerile nóstre, consolandu-ne totuodata, ca studiul ce amu pusu in vieti'a nóstra spre a cunoscere Orientulu si pe poporale lui nu a fostu foru folosu. B.

Érasi cestiunea limbei.

(Capetu.)

Noue ni se pare, ca este cu totulu alta dracia in comitatele si diecesele locuite de ruteni,

Literatii poporului rutenu din Ungari'a, preuti si seculari, stau in comunicatiune continua cu intelligentia celor trei milioane de ruteni din Galiti'a, de unde, că din tiéra austriaca, primescu in deplina libertate ori ce produkte literarie scrise si publicate in limb'a loru comuna. Prin acésta se desvolta la cei din Ungari'a limb'a si simtiul nationale. Opressiunea polona asupra celor din Galiti'a si lips'a de protectiune, ce avusera mai inainte din partea Vienei, a inceputu se'i aduca in desparatiune. Sunt aprópe trezideci de ani, de candu la ruteni se aruncase intrebarea, déca merita că se mai cultive si ei dialectulu loru particulariu, seu se nu'si pérda timpulu pretiosu cu acela, ci se adópte cu totii dialectulu nationale rusescu, care pe langa ce este limb'a statului Russiei, e si vorbitu de vreo patrudieci de milioane din locuitorii acelui imperiu, apoi are si literatura asia de inaintata, in catu aceea ocupa rangulu antaiu intre toté literaturele popóraloru slave.*). Pre catu suntemu noi informati, una parte considerabile a literatiloru ruteni s'a si decisu pentru adoptarea dialectului Russiei mari, cu atatu mai virtosu, ca ei prin acésta spera se'i scape si biseric'a, in Galiti'a de polonisare, in Ungari'a de maghiarisare. Spre a nulifica planulu acesta alu literatiloru ruteni, maghiarii iau pre catu potu in ajutoriu pe episcopii greco-catolici ruteni. Acestia se supunu intocma precum se supunea pan' acilea de es. archiereii bulgarilor la poruncile venite din Constantinopole. In acelasiu timpu, mitropolitul si episcopii ruteniloru din Galiti'a facu opositiune vigorósa atatu pe terenulu eclesiasticu, catu si in politica, poloniloru si toturor cati le amerintia existenti'a loru nationale. Archiereii ruteni din Galiti'a, tocma se nu vrea ei de buna voia, sunt strimtorati de impregiurari că se mérga inainte pe terenulu nationale specificu alu ruteniloru, ca-ci in casulu contrariu ei ar' ajunge că intre doue scaune se cadia la pamentu. Classea intelligentiei rutenilor le dice: Preasantile vóstre sciti prea bine, ca noi poloni nu ne facem, de tiranii nostri seculari nu ne apropiam; că se ne facem russi albi, acésta nu ve place nici dvóstra, asia remanemu ceea ce suntemu: ruteni seu russini cu limb'a nostra nationale si că atari insistem cu totii, că acésta limb'a, dupa ce este si limb'a majoritatiei locuitoriloru in Galiti'a, se stă alaturea in legislatiune si administratiune cu limb'a polóna. In casu, candu pressiunea tiranica s'ar' continua in infinitu asupra limbei si nationalitatiei nóstre specifici rutene, atunci cultivarea dialectului nostru nu va mai ave ratiunea de a fi, si lucrul celu mai intieptu ce potemu face pentru existenti'a si civilisatiunea nóstra este, că se adoptam dialeculu Russiei, pe care ni'lui potemu insusi cu mare facilitate si in care aflam o literatura abundante, fora a mai astepta vreo doue generatiuni, care se se pérda in lupte sterpe si scurtatòrie de viéta. Acea stare a lucruriloru o cunoscă prea bine intelligentia rutena din Ungari'a, si agitatiunea

*) Academi'a de sciintia a Russiloru este fundata inca de Petru celu mare in a. 1728 si are astazi biblioteca de 200 de mii volume. Bibliothec'a imperială are preste 803 mii volume si aprópe de 30 de mii manuscrite. Academi'a de arte existe dela 1754 intr'unu palatu colossale etc.

cum amu dice, intestina, din sinulu ei, este mare. De aceea episcopii ruteni din Ungaria se vedu intrati in cornu de capra, strimtorati intre doue usi, fara ca se afle scapare din acea dilemma cumplita, era mesurile luate de densii pana in ora de facia, in locu se te supere, mai multu iti destepeta compatimirea, precum destepeta pe la noi aceia, carii dau circularie de poruncela, cumu dice poporulu. Asia de es. unulu din episcopii ruteni avu mai deunadi nefericita idea, de a comanda pretilor diecesei sale prin circulariu, ca se si radia barbile, precum le radu preutii romano-catholici, pentru ca si prin acesta se arate lumei, catu sunt ei de buni catholici si catu de rei rusi. Acestu lucru se intempla la anulu 1876 dela nascerea lui Isusu Christosu, care inca portase barba cu toti apostolii sei, precum portasera toti profetii, mii de santi si cei mai multi patriarchi si archiereii ai Romei in cursu de mai multi seculi. Vai de caus'a, care se apara numai cu ajutoriulu barbilor lasate seu alu barbilor rase ori forficate. Cumu poate cineva compromite asia greu cauca' cea mai santa, religiunea sa! Sunt strimtorati ca romanii, nu mai sciu ce facu. Candu ve diura rutenii, ca preutii loru au se si radia barbile, incepura se si dica cu totii: „Acuma vedem ce vreu, se ne dea popi unguresci dupa morutes celor de astadi. Ba, ca dieu aceia nu voru gusta din prescurse si prinosele nostre.“ Biserica rom.-cath. apusena are si pana in diu'a de astadi multime de calugari, cari sunt obligati chiaru prin regulelor loru monastice ca se porde barbi catu de lungi, numai se le spele si peptine frumosu, ca se fia curate, si dieu nu sciu, deca nu va veni vreo epoca, unde li se va impune la toti preutii rom.-catholici portarea de barbi, ca in timpurile antice. Ce are barba cu religiunea? Ea este cestiuue de moda si de higiena, dupa epoce si dupa relatiunile climatice. Dece raderea ei ar ave vreun sensu, acela ar fi tocma sub climale ferbinti, unde omelilor cu barba mare si desa le vinu adesea ametieli si lesinu de caldur'a, ce se concentra in facia si spre creeri. Nefericitul Ludovicu XVI. pre catu timpu ilu tienusera inchisu, ei crescuse barba, si elu se rogá se'jo radia, ca'i tienea prea caldu. Dera ce are barba cu maghiarismulu? In dilele nostre cei mai multi maghiari porta barboie mari, seu celu pucinu mustetie lungi pana la urechi. Asia press. s'a oprindu barbile, lucra contra maghiarismului, fara se observe. Cu un'a mana strica ce a facutu cu ceealalta, si se nu dici ba, ca inteleptulu comitetu dela Sigetu are se'lu mustre pentru acesta erore si lipsa de respectu catra barbile si mustetiele din Ungaria et partibus reincorporatis, precum au mustratu abderitanii pe Democritos, pentru ca nu voia se se inchine la barbile popilor dela templulu Latonei, alu dieei satenilor prefacuti in broscui. Apoi se mai dica cineva, ca nu traimu in secululu civilisatiunei moderne. Traiescu alte popora, nu ale Ungariei.

Propagand'a din Maramuresiu se incumeta a si intinde curs'a pana in Transilvania. Suntemu mai multu ca siguri, ca ea aici va face fiasco stralucit si se va retrage cu nasulu lungu catu unu crastavete de Moldova, ca-ci chiaru femeile nostre o voru scote afara cu cod'a maturei. „Copii nostrii iamu facutu cu barbatii nostrii, era nu cu voi, mei ciocoi, iamu portatul sub anima nostra, iamu aplecatu la peptulu nostru, amu privighiatu di si nöpte cu anii intregi pana iamu crescutu cu sudori crunte si adesea versandu lacrime ferbinti, nu ca se ve laudati voi cu ei, ci ca se fia fal'a nostra in dile bune, ajutoriu si propta tare in dile rele. Limba nostra occupa loculu limbei latine si punctum.“

Comitetulu din Maramuresiu e forte modestu, elu isi arroga numai vocatiunea de a „civilisa“ pe romani cu ajutoriulu limbei maghiare. Da, acesta se poate intembla pre candu voru disparé tot limbele civilisate din Europa, cele antice classice si cele moderne totu classice; atunci si nici atunci.

A civilisá pe romani, renegatii din Maramuresiu? Dóra cu lega stataria si cu bandele de talchari, care in Ungaria se afla in permanentia. Hm! „Schnellere Fassungskraft, offeneren Verstand, grösseren Scharfsinn, verbunden mit Gewandtheit des Benehmens, wie mitunter der gemeine Walache zeigt, findet man nirgends. Dies Volk vereint und zur höchsten Civilisation herangebildet, wäre geeignet, an der Spitze der geistigen Cultur der Menschen zu stehen. Und um dies voll zu machen, ist auch seine Sprache so wohlklingend und reich, dass sie sich für das gebildetste Volk der Erde besonders eignen würde.“ (W. Hochmann, Beschreibung der Erde.)

Lectorii nostri se nu ne ia in nume de reuata citate din celelalte doue limbi ale patriei; o facem acesta de mil'a renegatiloru nostri, carii, nefericiti, nu cunoscu immensele thesaure si farmecatoriele frumsetie ale limbei nostre; ei cunoscu celu multu acelu jargonu coltiurosu, scarpinatoriu de urechi, care scartiale si durduca din gura loru ca si unu caroiu incarcatu pe pavagiulu celu rui-natu alu cetatilor unguresci. Ce rusine publica! Pana candu strainii invetia cu tota placerea, de buna voi'a loru, limb'a nostra, romanii din Ungaria incepu se o uite. Pana candu strainii se occupa de productele literaturei nostre, romanii unguresci nu mai sciu nici de existentia ei.

Brasovu in 5/17 Fauru 1877.

Scirea ce o publicaramu in nr. precedentu, cumca Domnitorulu ar fi insarcinatu érasi pe Tisza sfarimatorulu cu formarea noului cabinetu, nu s'a constatat formalu pana in momentulu candu scriemu aceste ronduri, ince cu tota aceste in fapta dlu Tisza se presenta astadi nu numai ca primu ministru ungurescu, ci ca singurulu omu chiamat de provedintia, se scape patria maghiara din strimtorea, in care au infundat nemtii cu scopu de a-i luá libertatea si a-i nimici independint'a, spre a duce pe unguri in senatulu imperialu din Vien'a. — Dlu Tisza a facutu acesta criza numai ca se convinga pe de o parte pe Domnitoriu si pe nemti, ca dinsulu este astadi uniculu barbatu, care posede increderea si aderintia natiunei maghiare, era pe de alta parte se imbete pe unguri cu apa rece, ca nu dinsulu, ci Domnitoriu e de vina, deca ungurii nu potu se infintiedie o banca nationale independenta.

Pentru ajungerea acestui scopu dlu Tisza a desvoltat o manevra minunata. Elu a recomandat in prim'a linia pe conservativii Mailáth si Sennyey pentru formarea noului cabinetu, spre a convinge pe Domnitoriu, ca acestia nu sunt in stare de a luá in mana frenele guvernarii, deóbrace partit'a loru se afla in minoritate disperatoria. Si se dice ca acesta manevra i-a si successu, pentru ambii barbati numiti mai susu ar fi declaratul Domnitorului, ca tempulu loru de a veni la guvernul n'a sositu inca. La insistintia Domnitorului baronulu Sennyey si-ar fi desvoltat si programulu, seu mai bine disu principiele, pre basea caror si voiesce se introduca unu guvernu nou in Ungaria, si aceste principia le-a resumatu in urmatoriele patru puncte 1. Desfintarea institutiunei de hovedi; 2. Radicale organisare a administratiunei; 3. Reducerea erogatiunilor in tota ramurele economiei de statu, si a 3. Tabula rasa in privintia impaciatiunei dualistice, deóbrace elu voiesce se incepe de nou, Ince precandu Domnitorulu confera cu Sennyey pentru formarea noului cabinetu, pe atunci Andrássy, care inca se teme de acestu barbatu de statu, striga in tota diurnalele dela dispositiunea sa, ca Sennyey este unu omu periculosu atatu pentru unguri, catu si pentru nemtii constitutionali, deóbrace elu vré se intorca cu fundulu in susu intregu sistemulu de guvernare de pana acum. —

Dupa aceea in lini'a a doua tramee dlu Tisza la Domnitoriu pe domii Ghyczy, Bittó, Szlávy si

Gorové, cari ince nu numai dechiarara, ca nu sunt in stare de a primi in momentele grave de astazi sarcina guvernului, ci pre basea intelegerii cu dlu Tisza spusera Domnitorului verde in facia, ca numai si numai dlu Tisza este astazi barbatulu de incredere alu natiunei si eroului situatiunei, pentru ca dinsulu a creatu situatiunea.

In modulu acesta s'a doveditu, ca dlu Tisza este nedispensabilu. Pentru aceea elu a inceputu de nou a negocia cu ministeriulu austriacu si cu representantii bancei nationale, ca se mai storca celu pucinu in aparintia vr'o concessiune, pentru ca apoi se si retraga demisiunea si se intre cu triumfu in camer'a din Budapest'a, unde a sciutu se cucerescu animele mamelucilor si mai multu prin descoperirea interesa, ca dinsulu s'ar fi apucatu de infintarea bancei maghiare independente, deca Domnitoriu nu l'ar fi abatutu dela acestu planu. — Frumosa tactica acest'a, de a-si castigá popularitate si a-si multumi ambitionile personali chiaru si cu incriminarea suveranului. Pentru aceea nu ne miram de strigatulu de desperare alu diariului „Ebrede“, care dice, ca deca ungurii voru continua pe acesta cale, atunci in currendu voru aduce ti'er'a la ruina si bancrotare si apoi la anarchia si absolutismu.

* *

— Unu telegramu dela Belgradu comunica, ca consiliarii de statu Christicu si Maticiu au plecatu dimpreuna cu dragomanulu Bacsiciu la Constantinopole, ca se incepa negotiatiunile de pace. Ince precandu pornira acesti domni catra Bizantiu cu instructiuni de a negocia de pace cu turci, fara a ave cugetu seriosu de a si inchia pacea, pre atunci unu diariu serbescu, ce se considera de organu alu guvernului, asecura pe serbi, ca imperatorele Alessandru este dejá resolutu, ca celu multu preate trei septembri se incepe actiunea de resbelu, deóbrace Russi'a este dejá assecurata si de neutralitatea binevoitoria a Austriei, ceea ce in curendu se va face cunoscute prin unu nou cerculariu alu principelui Gorciacoff. La aceste mai potemu adauge, ca in 8 l. c. principale Milanu a tienutu o revista asupra batalionelor de voluntari cu care ocasiune principale s'a esperimat catra dinsii, ca pacea nu este nici-decatu assecurata, pentru aceea trupele se voru tramite érasi catra confini pentru aperarea patriei. — Scupin'a, adeca adunarea nationale serbesca este convocata prin decretu domnescu pe 26 Fauru. — Va se dica, principale voiesce a se pune in intelegera cu reprezentantii poporului mai inainte de espirarea armistiului si de reinceperea ostilitatilor. Prim'a intunire a scupinei ne va areta, deca serbi sunt mai inclinati spre pace decatul spre resbelu. — Unu principale russescu a imprumutat pe guvernul serbescu cu patru millione ruble pre langa optu percente si de replat tu in terminu de cinci ani, ince pre langa conditiunea, ca Serbia se intre érasi in actiune in data ce Russi'a ar incepe resbelu cu Turcia.

— Marele principale Nicolaiau, comandantele armatei de sudu este érasi aproape pre de plinu sanatosu. Elu a plecatu dela Chisineuvu la Odessa spre a cercetá fortificatiunile de acolo, precum si cele dela Nicolaievu si Sevastopolu. Generalulu Sujev este tramis de ministrulu de resbelu spre a cercetá liniele ferrate Moscovia-Chievu si Odessa-Chisineuvu. Din cele premisse se deduce, ca in currendu se voru mai mobilisá inca trei corperi de armata si se voru tramite in Bassarabi'a russescu; adeca se va forma o armata noua, destinata de a lupta la Giurgiu.

— Cartea vineta a guvernului anglesu con-tiene intre altele si 1090 de telegramme diplomatice, referitorie la caus'a orientale si anume numai din periodulu de tempu dela Iuniu a. tr. pana la finele anului. Cele mai interesante sunt de pre tempulu conferintiei din Constantinopole. Din aceste se vede, ca guvernul anglesu a datu reprezentantiloru sei la conferinta urmatoriele instructiuni: 1. Indepen-

dint'a si intregitatea territoriala a imperiului otoman; 2. O dechiaratiune, ca nici un'a dintre poteri nu are de cugetu a castigá pentru sine parti de territoriu, avantagie comerciali seu alte concesiuni; 3. Basea de pacificare propusa de Pórtă, si anume: statulu quo pentru Serbi'a si Muntenegru, apoi unu felu de autonomia locale si administrativa pentru Bosni'a si Erzegovin'a si intru catu se va poté si pentru Bulgari'a, adeca óre-care assecure contra arbitriului si a fortiei turcesci, inse de statutri tributarie nice vorba se nu fia.

„A fogdmeg miniszter.“

Sub acestu titlu in „Egyetértés“ din 21 Ian. a. c. Nr. 20, intr'unu art. de fondu -si arata nemultumirea Verhovay Gyula cu respunsulu, ce l'a datu primu ministrulu Tisza la interpellatiunea lui Mocsáry, facuta in caus'a „abaterei politiane“ comisse cu ocasiunea primirei deputatiunei din Czegléd, care mersese la Turinu spre a induplecá pe Kossuth, că se vina acasa.

Verhovay in acestu art. spala pe primu ministrulu T. cu sapunu de caramida, incatu te miri, cumu de i'a mai remasu pelitia pe obradiu. Din sapunetelei cele multe fia-mi értatu a scóte si enumerá numai unele, apoi a trage o paralela.

... Merulu n'a picatu departe de trupin'a s'a. Chiaru asia-si denégá convictiunile si sintirile Tisza Kálmán, fiulu, in atotupoternici'a s'a, precum si-lea denegatu odinióra tatalu Tisza Lajos. E acésta traditiune de sange familiaria .... Au fostu, si mai suntu malitiosi-facatorii de rele — ridicati la culmea poterei, dér' aceia suntu consecenti, aceia celu pucinu nu se prefacu a fi constitutionali, nu facu pe liberalulu mincinosu. Cu mana de feru se atingu de drepturile si libertatile poporului, restórnă totu ce a prescrisu dreptulu naturei si dreptulu positivu; dér' nu le vine amente a batjocurí violarea „ordinei“ de constitutionale. Tisza K. a disu astadi, ca suprimerea libertathei cetatianesci e lucru constitutionale; a disu, ca oprírea exclamarilor de „Se traiésca Kossuth“ a fostu la loculu seu .... Si prin astufeliu de fapte s'a facutu mai reactionarii decatu guvernulu Deákistu, care celu pucinu a suferit, că Kossuth se fia cu destingere onoratu ... Afirma, ca Kossuth ar' fi antidinastistu, dér' óre juratu au Kossuth vreodata credintia acelui rege maghiaru, care e totu-odata si imperatu austriacu? Ore nu totu acelu principiu, acelu drapelu a fostu numele lui Kossuth celu exilatu, candu sub conducerea lui Tisza s'a tienutu aci in Pest'a adunari, s'a facutu serenade cu tortie in onorea lui Kossuth, au beutu pentru sanetatea lui, si iau transmisu gratulatiuni telegrafice? Intr' adeveru, natiunea e in dreptulu seu de a-si manifestá parerea de reu dupa calaii Deákisti, vediendu prefacearea, mai bine disu: vediendu explosiunea naturei originale nadusite a lui Tisza K. — Vespi si austriaci a fostu aceia, dér' n'a fostu asia degenerati prepadiți (elvetemültek). Unde se cautamu chiaia acestei crudelitati (lekkelenség)? mintea omenescă nu-o afia, si are dreptate proverbiulu orientale, candu dice: Sciint'a téte le descopere afora de acim'a omului malitiosu .... celu ce s'ia perdute de totu omeni'a de inaintea natiunei si e sustinutu in parlamentu singuru prin nescse fintie servili, stricante, acumu nisuesce a se furisi la curte prin fortiarea unoru ocasiuni si faciarnicii. .... Singuru tactic'a i-s'a schimbatus. Mai nainte cu totu pretiulu a venatu gratia (kégyét) poporului, acumu excellédia in acea, ca e mai curtenu, decatu insusi curtea. Dér' se potu increde in astufeliu de caracteru diosu ori susu? s. a....

„Eh' dér' ce ne cuprindemu atatu cu malitios'a fiintia a acestui omu, candu a fostu destulu se'i ascultam respunsulu, apoi se ne ingretiosiamu de elu, că de pestilentia ajunsa de asupra constitutionalismului. .... Ce am disu, amu disu. Si déca me supera cev'a, aceea e, ca facia cu elu nu-mi potu exprime indestulu indignantinea sufletului meu. .... Agredarea, persecuare (personei scriitoriu) nu are taiusiu asia de nscrutatori, pre care se nu-lu tieno de indrepatitut si de justificatu facia cu lucrarile lui cele stricatore de moravuri, vendiatore de principiu, si ruinatórie de natiune ....

Alu aratá pe elu dupa adeveratulu lui chipu si alu nimici, e acea tendintia (czél), caria pieitatea christiana la finitulu rogatiunei i da expresiune in urmatorele cuvinte: „Si ne mantuésce de

celu reu.“ Chiaru pentru acea nu-mi faca amenintari din culmea fotoliului de catifea sustinutu de suflete perdu te (elkárhozott lelek), ca-ci nu mi se ridica nici unu firu de peru alu capului, nu me temu.... Pana acumu amu contemnatu pe politiculu, de aci inainte contemnediu si pe omu. Multiamu jidane, (ce ? T. si jidau?), ca in man'a t'a bosumflata (torcz) 'ti-ai descoperit u cretele cele ascunse ale animei tale; se nu credi, ca pentru tene si pentru incungurarea maniei tale nu voiu atacá pe altulu. Voiu atacá cu anima linisita si cu mana sigura pe toti, cati ajungu cu capulu in reutate. Dér' fiindu ca astadi nu se afla altulu in patria in marimea reutatei tie asemenea, atacundu numele teu, lucrurile tale, voiu atacá totu ce e perdiare (a mi kárhozat).... Inca odata ministru de politia, nu uitá, ca-ti deridu apucaturile, si-ti consemnediu amenintiarile tale.“

Astufeliu vorbesce despre primu ministrulu Tisza, nu unu romanu, serbu seu slovacu, ci unu maghiaru ghiaiosiu, unu unguru imbracatu, incalzitatu, insinoratu si inpintenatu, chiaru din — Scihi'a seu Ierusalimu? — nu sciu. Cei ce cunoscu limb'a maghiara, voru face bine, déca, pentru petrecere, voru ceti art. intrega in „Egyetértés“ din 21 Ian. a. c. Nr. 20.

Si acumu fia-mi iertatu a descrie si o poveste romanescă. In vér'a trecuta in comun'a Ponoru se adunase comitetulu, ca se faca ratiociniulu pe a. tr. si preliminariulu pe a. v. Pre atunci se afla in comuna si nisca mesuratori cu pinteni; unulu dintre ei Barta seu Bartok, se obtrude intre membrii comitetului, si vediendu, ca comun'a are o sumulita frumosica de obligatiuni de statu, pune intrebarea: pentru ce nu faceti scóla din acesti bani? Popa respunde: pana acumu din interesele loru amu sustinutu scóla, dér' ministeriulu maghiaru ni lea luate si lea predat u la comuna (com. politica.) Atatu, nici mai multu, nici mai pucinu, dér' destulu pentru denunciantele B., carele multiumita de progressulu seu, in „Kelet“ si „M. Polgár“ din Clusiu a alarmatu lumea cu descoperirea unui complotu infricosiatu, resturnatoriu de statulu maghiaru.

Cuventulu „ni lea luate“ l'a tradusu pe ungaria cu „elrabolta“, si cela de „lea predat u“ — elpredálta, megette. Acumu tiene-te Popa! ti-ai bagatu man'a in cuibu de vespi, apara te, déca poti. Asia, pop'a din Ponoru, că cunoscutu din 1848 (pre candu era copilu cu camisia lunga. Dómine Dómine! mare verme e róderea consciintiei!) e celu mai mare buj togato, e vai de locu, unde e justitia? apucati lu si-lu restigniti, din contra pere nobil'a natiune maghiara. Si strigatulu maghiarului au fostu auditu. Intr'o buna demanetia se trediesce pop'a cu o citatiune si notariulu (nu cumva se credeti ca unguru) cu alt'a. Ambi se infaciesiadie la judecatori'a. Si — că se nu parea lumea — ambi se infunda in temnitia pentru doue cuvinte romanesci traduse in unguresc „luate = rabolt, predat = elpredálta, megette“. Bravo justitia! Abia i'a succesu unui bravu adv. romanu de a le exoperá la tabla reg. punerea pe pitioru liberu dupa mai multe septemani de incarcere.

Ve rogu, st. lectori, faceti o asemenare intre cele doue cuvinte nevinovate, pronunciate de catre unu popa romanescu, intr'o societate cu totulu modesta de 8—10 persoane, si intre eremiat'a lui Verhovay cetita in lumea lata si larga, apoi spusneti-mi dreptu: nu au cuventu maghiarii, ca porta atata frica de romani? Unu popa romanescu dice unu cuventu singuru, si lumea maghiara tremura, se sgudue din temelii (ce rusine cine o prícepe!) Unu maghiaru scrie in foi publice cate verdi si uscate asupra primu ministrulu, asia catu nu l'ar' intrece nici cea mai insusita cofaritia, si maghiarii ridu, pe ministru nu-lu dore capulu, bea sugari aromatice returnat in fotoliulu de catifea rosia, nici ca-i pasa, sbieratulu magariul si se aude in fotoliulu seu. Unu popa romanescu si optesce ceva la urechi'a criscicului, ministrulu aude, sare oblu in susu, si striga „fogjátok meg, restigniti lu.“ Asia dieu, asta e bravur'a bravurilor!

Amu conversat in asta materi'a cu unu inpintenatu, si sciti ce mi-a respunsu? Eh, ungurulu dà din gura că si butea cea góla, dér' candu e vorba de fapta, e celu mai piticu. Nu asia romanulu. Elu tace si face, apoi ce e mai pernitosu, tiene mente. Cu atata mai reu, i-am replicatu, déca ve cunosceti lungulu nasului si totu-si nu vreti se fiti drepti. De „tine mente“ singuru facatorulu de rele se poate teme, dér' altulu nu. —

Bucuresci, 15 Febr. n. Pre catu timpu nouri negrii amerintiatori dela resaritu si media-nópte se ingrásia din nou asupra capiteloru nóstre, patri'a trecù érasi binisioru preste una crisa ministeriala. V'am spus de multu, ca dintre ministrii veniti la potere in anulu trecutu, mai nici unul nu tiene la portofoliul seu din interesu ori ambiciune personale, ci numai din patriotismu, din simtiu de datorintia, că se'si puna facultatile loru in servitiu patriei si alu nationei. Multi se mira, ca eminentele barbatu Dim. Sturdza, dupa retragerea sa, érasi intra in acestu cabinet. Acestu lucru ilu potu esplica numai aceia, cari cunoscu inalt'a cultura a spiritului si a animei, pe care o posedu barbatu de statu că dd. Ioanu Brateanu si Dim. Sturdza. A se afla in óresi-care divergentia de opinii intre unele inpregjurari date, la ómeni de sentimente nobili si cultura superiora, nu inseamna nici decum a trece in aversiuni si ure personali. Suntu mii de casuri in vieti'a si chiaru in cea sociale, unde unul seu altulu din societate are cuvantele sale că se dica: pentru momentu conlucrarea mea n'ar' fi mai multu o pedeca decatu ajutoriu; de aceea me retragu. Candu veti afla, ca ve potu fi de ajutoriu, me veti chiama. Era dn. Nic. Ionescu, se'lui fiti vedutu, cu ce liniște trecuse in una din siedintie de pre banc'a ministeriale intre deputati, că si cumu ar' merge se conversedie cu cineva. Dnii Vernescu si Statescu sunt ómeni, caroru nu le placu luptele de partide, le lipsesc, că se dicemua asta, acea flegma englesa, fora care, mai alesu in dilele nóstre, unu ministru cu cele mai eminente calitati, este nefericit. In ori ce parlamentu vei afla desutii membri, iubitori de paradoxii, altii passionati a chicaná pe ministrii cu malitia rafioata, si érasi unii iubitori de vorbe lungi si late, adesea impenate cu absurditati, altii hipocondrii, pessimisti, pentru carii lumea n'are se mai tienă, decatu celu multu pana la 1900. De interesu egoistice nici numai dicemua nimicu. Preste totu se poate observá, ca ambele camere actuali sunt torturate de unu pessimismu, pentru care, candu le-ai strimita, că se'si dè ratiunea, cei mai multi membri nu ar' sci se ti-o dè.

Vediu ca diarielor din B.-Pest'a cu „P. L.“ in frunte nu le place nici-decum ca ministeriulu Brateanu, de si schimbaturi in parte, inse foră nici o sguduire, a remasu érasi in capulu afacerilor; aceleia mi'lui mai scotu din „rosiu“ si éra rosiu. Ore ce intielegu ungurii dv. sub cuventulu rosiu la noi? Déca ei ei dau sensulu asia cumu e cunoscutu acela in Franci'a, se insiela reu. La noi „rosiu“ nu inseamna nici mai multu nici mai pucinu, decatu: democratia nationala si libera, era nu socialismu si mai pucinu comunismu de petroleu că pe pustele Ungariei. „P. Lloyd“ ne mai sciindu cu ce se innegresca pe cabinetu actualu, incepù se agitdie din nou cu caus'a jidovilor din Moldov'a. Se sibiere catu le va placé si se'si stă macaru in capu redactorii din Ungari'a, gubernulu nostru se va tiené strinsu de legea sanctionata, si nu va suferi pe jidovii venetici, fia aceia suditi austro-unguresci seu ai archangelilor Michailu si Gavrilu, că se se mai incube in satele nóstre spre a ne omori locuitorii cu rachiu otravitosu, cu farina candu muceda, candu amestecata cu farina de fasole si de coceni macinati, déca nu si cu varu. Locuitorii nostri nu omóra pe jidovi, precum ii omóra ungurenii; déra de alta parte nici nu vomu suferi, că din patri'a nóstra se se aléga locu de exilu seu deportatiune a milioru de vagabundi din Galiti'a si Ungari'a. Ci le-au datu drepturi civile, politice si religiose, se si'i tienă acolo, se nu'i sufere a fugi incóce neincetatu de inaintea inpositelor si a cataniei.

Natiunea e decisa a se apara de invaziuni cu ori ce pretiu si cu téte modurile. Aceasta decisivu firma a strabatutu prin téte clasele societathei si mai de curendu sa manifestatu in modulu celu mai stralucit u cu ocasiunea desbaterilor de cateva dile, care au decursu in camer'a deputatilor. Precumul de 12 ani incóce, asia si pe a. 1877 budjetulu cultelor si alu instructiunii publice votatu trece preste 8 milioane 150 mii franci, éra din acésta suma totale preste 4 milioane 760 mii se dau pentru investimentu. Preste acésta suma votata din thesaurulu statului, se mai dau din cassele districtelor, in care este inpartita tiéra, din cassele comunelor urbane si oppidane, din ale catoruva sute de comune rurale, in fine dela mai multi fundatori generosi, inca celu pucinu 2 milioane atatu in bani catu si in obiecte naturali, totu

pentru cultur'a nationale, pentru scóle nu numai theoretice, ci si practice.

Sabiiu, 14 Febr. 1877.

Sér'a din 10 c. a fostu pentru Sabiani un'a dintre cele mai placute in carnevalulu acest'a.

Tóta intelligint'a romana din locu si o cununa frumósa din giuru se coadunase in sal'a dela "Coróna" la o petrecere sociale arangeata in favorulu scólei gr.or. din cetate.

Publicul se presentà precisu la órele 7, pe candu erá anunciatu inceputulu. Caus'a este usioru de esplicatu, déca vomu amintí, ca petrecerei de jocu ei premerse o productiune musicala farmacatòria dupa urmatóri'a programa:

1. „Nu ne uitá" romantia de N. Constantinescu, cantata cu multu succesu de d. teol. Voina.

2. „Fantasie" din opera „Semiramis" de Henri Herz, essecutatu pe pianu cu gratia de domnisiórele Sabina Bróte si M. Petri.

3. „Visurile" poesia de Alessandri, cantata de multu stimabil'a dna A. Popa.

4. „Potpuriu nationalu" de Caudella, essecutatu in quartetu de mai multi studenti. — In fine

5. „Unu adio" de Scheletti, solo cantatu de amabil'a d-siora Elena Adamovicu cu acompaniare pe pianu.

Dovada despre complacerea produsa prin essecutarea programei acesteia a fostu applausale bine-meritate, cu care a fostu primita fiacare piesa.

Dupa terminarea programei urmà petrecerea animata cu dantiu, care durà pana diminéti'a la 3 óre. (—)

Noutati diverse.

(**Invitare.**) Duminec'a in 13/25 Februarie 1877 la 3 óre postmeridiane se va tiené conformu § 7. St. R., in sal'a de desemnu din edificiulu scólelor romane centrale de aici din Brasiov adunant'a generale ordinaria a „Reuniunei romane de gimnastica si de cantari," la care se invita cu tóta onórea P. T. membri precum si toti amicili acestei reunioni. — Siedintiele voru fi publice.

(O marturisire de peccate.) Diariul maghiaru din Pest'a „Opiniune publica" ne presenta in nr. 37 din a. c. unu tablou asiá de fidelu si de marcatu despre unguri si statulu loru, incat u ne inspaimenta chiaru si pe noi, cari desi n'am u pusu nici-odata vre unu pretiu deosebitu pe descendantii lui Arpad, sciindu din esperintia, ca nu sunt capabili de lucruri mari si nobile, ci numai de impilare si despoiare, totusi n'am presupusu pana acum, ca sunt tocmai asiá de nemernici si de peccatosi, precum ni-o marturisescu chiaru dinsii. — „Imperatulu Iosifu II," — dice numitulu — se planse catra consiliariulu seu Izzenczy, ca nu o pote scote la cale cu ungurii, era consiliariulu i respunse, ca pentru aceea nu-si ajunge scopulu facia de unguri, fiindu-ca nu scia cum se tratiedie cu dinsii. Unguriloru nu le trebuie decat diece ani de libertate deplina; se dominésca in acelui tempu dupa cum le va placé, ca-ci de buna séma dupa aceea totu ei voru veni se se rége de Maiestatea sa imperatulu, ca se faca ordine si se puna unu guvernu mai bunu in Ungari'a. Dela 1876, de candu noi ungurii suntemu domni in tier'a nostra, sunt pana astadi tocmai diece ani. Si óre la ce resultatu amu ajunsu? — Resultatulu se pote resume in cateva cuvinte: amu totu esperimentatu pana ce acum orbecamu pe intunericu. Justiti'a e rez, era administratiunea e asiatica. Securitatea averei si a personei este aprópe tocmai asiá de slaba, ca si in Mongoli'a si in Buchar'a. Numai comissarii de politia sunt mai fericii in asta privintia; ei asecura pe banditi, ca nu-i voru prinde, era banditii nu numai ca le dau loru buna pace, ci i si remuneredia. In privintia incassarei dariloru amu facutu inse mare progressu; in acésta specialitate nu ne intrece nice chedivulu din Egiptu care este unu maiestru adeveratu, candu e vorba de a intorce pe dosu pungile cetatianiloru. — Competintele inca scimu se le incassamu induoitu si intreitu, si de multe ori si a patr'a ora ne mai

ducemu se le incassamu, inse atunci de regula nu mai afiamu nimicu, pentru ca bietulu omu a ajunsu intr'aceste la sapa de lemn. Plansorile redicate contra acestui nou soiu de pradare nice nu se baga in séma, ci se ordonédia totu mai strictu hordelor de executori, ca se devastatedie fora crutiare. — Pentru aceea inse veniturile statului scadu, era spesele si deficitulu cresc. In fine diariulu numit u mai susu, care pe unguresce se numesce „Közvélémeny," mai adauga urmatórie: „Se dice, ca plangundu se bucura ungurulu. In curendu vomu avè deci ocazie de a plange, inse nu de de a ne bucurá. In diece ani de dile s'au peron-datu la guvernul aprope tóte celebritatile natiunei si niminea n'a potutu si n'a sciutu se ne ajute. Statul este ingropatu si sperant'a, ca maghiarulu va sci se salvedie patri'a maghiara, inca a dispara-tu." — Aceste enunciatiuni ale maghiarului de spre maghiari si statulu loru n'au lipsa de nice unu comentariu. Este tristu, dér adeveratu; si este si mai tristu, fiindu-ca noi romanii inca avemu se suferim sub aceste pecate ale maghiarului.

Faimosulu Bela Vodianer, care cu-trierase atatea cercuri electoralni, in fine o pati, ca-ci judecatoriu dela Torna ilu ceru dela dieta, ca se'l dè in judecata criminala, pentru ca ar' fi esitu la lumina cumperarea de suflete in an. 1872. Diet'a inse 'lu scapà mai alesu cu argumentulu ca: acuma e prea tardi. Acésta se in-templu in siedint'a din 30 Ianuariu. (Vedi pe largu in actele dietali.)

Atatea sinucideri, cate se in-templa in Europ'a si mai virtosu in monarhia nostra in epoca presenta, nu s'au mai intemplatu dora din dilele imperatului Diocletianu. Amu a-junsu, ca se nu fia di, in care diariile se nu publice sinucideri. Simptoma inverzata, ca societatea cea mare sufera de morburi morali si nationalu-economice forte grele; ca-ci adeca saraci'a si mii de alte calamitati fisice se tienu de mana cu extrem'a coruptiune si depravatiune, cu necredint'a, cu desparatiunea, cu nihilismulu, cu atheismulu, fantasiile politice si nationali de suprematia tiranica. Exemple avemu nenumerate. In lun'a Ianuariu a. c. la Vien'a s'au sinucis 19, di: nouesprirebbe persoane, din care 12 prin spenidurare, 2 prin veninu, altii au sarit in Dunare, unii si-au taiat vinele, ori s'au inpuscatu. Este de insemnatu, ca astadata toti sinucisii au fostu barbatii. In B.-Pest'a aruncarea de pe podu in Dunare este lucru mai de tóte dilele. Pe unde nu sunt ape mari, nefericitii si cauta alte moduri de móre. S'a mai observatu, ca au inceputu a se sinucide multe persoane din classile „civilisate" ale societatiei. Asia deunadi se sinucise in capital'a Ungariei procurorulu Tomassek, dupa ce cu patru dile mai inainte scrisese pentru „Pester Lloyd" unu articlu politicu, in care invetiá pe ungureni, cumu se ocupe Bosni'a, Serbia, Romani'a, atatu pentru ei ar' avea dreptu istoricu „virtuale" asupra loru, catu si ca acele popóra ar' fi asia de miserabili, incat u s'ar' sci guberná si administrá pe sinesi. Vede ori-cine, ca nebunii de acestea potea se scria numai una smintitu; cu tóte acestea „P. L." organu ministeriale, publica acelu articlu cu mare parada pe column'a sa principale. — Polanski, redactorulu diariului „Szamos" dela Satumare inca si luă vieti'a prin glontiu.

In orasiulu Szentes din Ungari'a, unu cetatianu anume Ferenczi Gy., care traiá reu cu nevasta, se spenidurá. „Fetiór'a" Dobray Anna s'a speniduratu numai pentru ca'i luara pe amantu la catane. Alta „fetiór'a" Iuliska, se aruncă intr'o fontana. („Közv.") — Notariulu Fabini langa Mediasiu, traindu reu cu nevasta, s'a inpuscatu. (Kel.)

(Magnati insielatori.) Comitele Leiningen-Westerburg, br. Hann fostu capitanu de cavaleria si Borakowsky Hypolit, incriminatul pentru mai multe insielatiuni si falsificari, fusera prinsi tocmai la Berolinu.

(Paricidiu.) In Szt.-Péter, comitatulu Komárom unulu anume Pálinskás János a junghiatu diu'a mare pe insusi tata seu, din causa ca acesta lu infruntase mai de multe ori, pentru ca si tineea döue neveste.

In Iász Kis-Ér totu in Ungari'a, unu frate de 21 ani asupra cinei junghia pe sora sa de 18 ani, dreptu in anima.

In comun'a secuiesca Csegéz, nevasta unui Csiongai János ajutata de alta secuénca anume Szabó Miklosné, in nopte din 15 spre 16 Mart. a tr. isi omorí barbatulu cu securea, dupace mai antaiu ilu inbatase bine, ca-ci era si bativu din natur'a lui. In 19 Ian. a. c. acele femei fusera condamnate de catra tribunalulu din Turd'a la furci.

(Doi hoheri.) Noi romanii nu avemu nume pentru acea professiune terribile; in Roman'a e desfiintata chiaru pedeps'a mortiei de 45 de ani. Déra si inainte de aceea nici macaru vre-unu tieganu nu se afia ca se spendiure ori se taie capulu cuiva cu titlu de hoheriu. Noi cei de din-coci ei dicemu séu pe unguresce (hohér), séu pe nemtiesce, hingheriu (Henker), in Roman'a pe turcesce gáde si călau. Cuventulu latinescu Carnifex ni s'a perduto; déra carnifex nici n'a insemnatu la inceputu ceea ce se dice executoru de sententi'a mortii. In statulu nostru sunt multi hoheri. Dilele trecute doi dintre acestia, adeca celu din Prag'a anume Joh. Pisperger si celu din Vien'a dn. Willenbacher, se luara la disputa prin diarie asupra artei si methodului de a spendiurá. Celu din Prag'a inculpa aspru pe celu din Vien'a, ca nu scie spenidurá iute, ca condamnatulu se nu sufera prea multu cumu suferi Francesconi, si se recomanda onorabilelui publicu ca unulu, carele chiamatu fiindu in 1863 la Ungari'a in St. Craiu nu departe de cetatea Peciu (Cinci-biserici), dupa methodulu celu mai nou spenidurá in diece minute pe siese condamnati. Delicatu!

(Errata.) In Nr. 9 col. 2 in locu de: Concise de tirani, citesc „comise" etc.; ca scólele in dieces'a nu are, citesc: „ca scólele in dieces'a sa nu au" etc. Col. 2: pe la camatorii, citesc: „pe la camatarii" etc.

Mail nou.

Sciri din Iassi prin diaria spunu, ca comand'a armatei russesci din Basarabia a pusu la cale tóte preparativele, ca in 25 Febr. se pote trece Prutulu, pentru proviantu pe 2 luni e ingrigit. Din corpulu de genia 2000 si din pontonieri 4000 de insi s'au indreptat catra Dunare, si se dice, ca la cale ferate romane se va alaturá si a treia séna.

Pretiurile piacei

in 16 Februarie 1877.

Mesura	Speciea fructelor	Pretiulu fl. cr.
a	Granu	fruntea 9 20
		midiu lociu 8 80
	Mestecatu	de diosu 8 20
	Secara	fromosa 7 30
		de midiu locu 5 80
	Ordiulu	frumosu 5 60
		de midiu locu 4 90
	Ovesulu	frumosu 3 75
		de midiu locu 2 65
	Porumbulu	frumosu 3 80
	Meiu	frumosu 4 20
	Hrisca	frumosu . . . . . — —
	Mazarea	frumosu . . . . . 6 —
	Lintea	frumosu . . . . . 10 —
	Faseolea	frumosu 4 80
	Sementia de inu	frumosu . . . . . 12 —
	Cartofi	frumosu 3 20
	Carne de vita	frumosu . . . . . 32 —
1 Chilo	de rimatoriu	frumosu . . . . . 40 —
	de berbece	frumosu . . . . . — —
100 Chilo	Seu de vita prospetu	frumosu . . . . . 36 —
	" topitu	frumosu . . . . . — —

Cursurile

la bursa in 16 Februarie 1877 stá asia:

Galbini imperatesci	—	5 fl. 93	cr v. a.
Napoleoni	—	9 " 92	" "
Augsburg	—	114 " 15	" "
Londonu	—	124 " 30	" "
Imprumutulu nationalu	—	74 " 20	" "
Obligatiile metalice vechi de 5%	62	55	" "
Obligationile rurale ungare	73	50	" "
" temesiane	70	75	" "
" transilvane	71	25	" "
" croato-slav.	—	—	" "
Actiunile bancei	—	836	" "
creditalui	—	147	" "